

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Bryssel den 30.5.2012
COM(2012) 299 final

**MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET,
EUROPEISKA RÅDET, RÅDET, EUROPEISKA CENTRALBANKEN,
EUROPEISKA EKONOMISKA OCH SOCIALA KOMMITTÉN,
REGIONKOMMITTÉN OCH EUROPEISKA INVESTERINGSBANKEN**

INSATSER FÖR STABILITET, TILLVÄXT OCH ARBETSTILLFÄLLEN

1. INLEDNING

Den kris som nu påverkar så många delar av Europa har skakat förtroendet för förmågan hos EU:s politiska och ekonomiska system att förverkliga EU-fördragets ambition om en ”hållbar utveckling [...] som bygger på välavvägd ekonomisk tillväxt.” Många av våra medborgare är uppretade och förvirrade över hur snabbt en lång period av stigande levnadsstandard har vänts i en enorm finansiell kris, kraftigt ökad arbetslöshet och ett perspektiv med höga skuldnivåer i många år framåt. Skulderna, underskotten och obalanserna som EU nu står inför dök inte upp över en natt utan har växt fram över många år och de sociala följderna är långtgående. De nationella regeringarna och EU står inför ett eldprov. En del av våra nuvarande svårigheter har importerats till EU genom den internationella finanskrisen. En del bär vi själva ansvaret för. Men vad som är betydelsefullt nu är att vårt agerande präglas av kvalitet och effektivitet.

Den finansiella och ekonomiska krisen har tydligt visat det ömsesidiga beroendet mellan EU:s alla ekonomier, och mellan EU och den övriga världens ekonomier. Den har också avslöjat stora luckor, brister och obalanser i den politik som förts globalt, i EU och på nationell nivå. Alltsedan krisens början har EU och dess medlemsstater arbetat på att se över EU:s ekonomiska modell och återställa sin konkurrenskraft. Enligt vad kommissionenar i färdplanen för stabilitet och tillväxt¹ från i oktober 2011 har detta inneburit:

- Tidigareläggning av stabilitets- och tillväxtfrämjande politik, så att EU kan återvända till en hållbar tillväxt och höga sysselsättningsnivåer.
- Införandet av en kraftfull och integrerad ekonomisk styrning så att obalanser upptäcks och korrigeras mycket tidigare, och den politik som förs på nationell nivå sätts under starkare övervakning av EU, eftersom varje medlemsstats framtida styrka och välstånd är kopplat till alla de övrigas.
- Förstärkning av banksystemet genom krav på att bankerna till fullo ska redovisa sin skuldsättning, handskas med osäkra fordringar och omstrukturera sina affärsmodeller så att de klarar av att låna ut pengar till företag och hushåll i framtiden utan att skattebetalarna behöver finansiera några räddningsaktioner.
- En beslutsam reaktion på problemen i Grekland genom två mycket omfattande finansiella stödpaket samt intensivt stöd för ett tillväxtorienterat återhämtningsprogram.
- Förstärkning av euroområdet säkerhetsmekanismer genom att skapa nya sätt att stödja medlemsstater med mycket höga skuldnivåer medan de återställer sina offentliga finanser och balanserar inkomster och utgifter, så att de kan betala för sociala tjänster, hälso- och sjukvård, pensioner, utbildning och offentlig infrastruktur i framtiden.

Vi har följt färdplanen och har nått solida men ojämna resultat. Det finns tydliga belägg för att balansen i vår ekonomi efter nedgången i den ekonomiska verksamheten håller på att återställas, i och med att man noterar minskningar av de stora underskotten i bytesbalansen som uppstod efter 2007/2008, uppjusteringar av löner i ”överskottsländer”

¹ KOM(2011) 669.

och nedjusteringar av dem i ”underskottländer” och med fastighetspriser som i flera medlemsstater återgår till nivåer mer i linje med de bakomliggande ekonomiska förutsättningarna. Med stöd av EU:s nya ekonomiska styrningssystem kommer en ny, starkare EU-ekonomi att växa fram ur en smärtsam stabiliserings- och reformprocess.

Varaktig, hållbar tillväxt och högre levnadsstandard kan endast byggas på sunda offentliga finanser, djupgående strukturella reformer och målinriktade investeringar. Men utmaningarna i detta sammanhang kan bara bemästras om det finns tillräcklig tillväxt för att stötta denna process. Något motsatsförhållande finns inte mellan stabilitet och tillväxt. Det är två sidor av samma mynt. Medlemsstaterna behöver komma till rätta med den nuvarande bristen på tilltro i ekonomin med djärva reformer som vänder på försvagningen av vår konkurrenskraft. Vi måste agera nu för att minska de oroväckande klyftorna i konkurrenskraften inom EU och inom euroområdet. Även om EU som helhet har förmått bibehålla sin andel av världshandeln behöver vi också komma till rätta med en sviktande internationell konkurrenskraft och förlorade marknadsandelar som tydligt syns i resultaten för ett antal medlemsstater.

På kort sikt behöver människor hopp och utsikter om en bättre framtid. Utan sådana perspektiv kommer vi att få uppleva ökade politiska och sociala svårigheter att genomföra de nödvändiga reformerna, vilket i sin tur kommer att försena återhämtningen. Vi behöver skapa konsensus och förtroende kring behovet av förändring och de val som måste träffas. Arbetsmarknadens parter kommer att spela en viktig roll i denna dialog.

Det är därför EU behöver stärka tillväxtdimensionen i sin övergripande strategi. Detta måste bygga på en kombination av vad medlemsstaterna kan göra på nationell nivå och insatser på EU-nivå, och arbetet måste förankras i Europa 2020-strategin och i våra nya styrningsstrukturer. Vissa av nyckelkomponenterna i detta tillväxtinitiativ finns redan på plats, men behöver genomföras fullt ut. De övriga komponenterna kommer att kräva visioner, mod och ledarskap om deras potential ska kunna realiseras, men så fordrar också de utmaningar som EU står inför i dag utomordentligt beslutsamma insatser.

I detta meddelande framlägger kommissionen ett antal förslag som skulle kunna bli en del av ett tillväxtinitiativ baserat på två pelare som ömsesidigt stöttar varandra:

- Insatser på EU-nivå, som bygger på den styrka och de synergier som kommer av Europasamarbetet.
- Insatser på medlemsstatsnivå, som har till mål att frigöra tillväxtpotentialen i de strukturella reformer som tas upp inom ramen för den europeiska planeringsterminen.

Efter Europeiska rådets informella möte den 23 maj och inför Europeiska rådets junimöte kommer kommissionen fortsatt att arbeta på alla möjliga åtgärdsalternativ som kan hjälpa till att skapa starkare tillväxt och konkurrenskraft.

2. EU:S ROLL I ETT NYTT TILLVÄXTINITIATIV

Vi har på EU-nivå enats om Europa 2020-strategin² som är utformad för att leda till smart och hållbar tillväxt för alla i EU. Detta är plattformen för ett nytt tillväxtinitiativ. Europa 2020-målen för sysselsättning, energi, utbildning, forskning och fattigdomsminskning har godkänts av alla medlemsstaterna. De utgör indikatorer för hur reformerna bör införas i EU, och om dessa reformer genomförs framgångsrikt kommer det att gynna såväl konkurrenskraft som konvergens, och därmed förbättra framtida tillväxtutsikter. Ett mer aktivt engagemang för vårt mål att investera 3 % av BNP i FoU skulle kunna skapa 3,7 miljoner arbeten och öka EU:s BNP med 800 miljarder euro fram till 2020. Om vi lyckas uppfylla våra klimat- och energimål senast 2020 ger detta upp till 5 miljoner arbetsplatser och ökar EU:s energisäkerhet, vilket gör det lättare att uppfylla klimatmålen. Att dra minst 20 miljoner människor ut ur fattigdom skulle inte bara förbättra deras liv, utan också föra med sig ekonomiska fördelar för samhället som helhet. Dessa siffror visar att det är möjligt att skapa nya arbetsplatser och affärsmöjligheter över hela EU, att kraftigt minska arbetslösheten och erbjuda en bättre, grönare framtid för våra medborgare.

2.1. Utnyttja tillväxtpotentialen i Europeiska ekonomiska och monetära unionen

Mycket har gjorts under senare år för att införa de kraftfulla ekonomiska övervakningsmekanismer som krävs för att stötta vår ekonomiska och monetära union. Hur väl EU och dess medlemsstater genomför detta nya system kommer att vara avgörande för hur effektiva de politiska åtgärderna blir, liksom för förtroendet på marknaderna. På längre sikt finns det behov av att fördjupa integrationen för att fullborda vår ekonomiska och monetära union. Ett starkt EU behöver en stark valuta. Det ger fördelar åt alla medlemsstater, vare sig de ingår i euroområdet eller ej. Eurons trovärdighet på de internationella marknaderna påverkar Europas förmåga att låna pengar till rimliga räntor och att betala tillbaka lånen tack vare en stark ekonomi.

- Den stärkta **stabilitets- och tillväxtpakten** ger EU de effektiva och regelbaserade politiska instrument som behövs för att säkra sunda offentliga finanser. För de flesta medlemsstaterna är prioriteringen nu att korrigera de alltför stora underskotten. Bortsett från det nyligen föreslagna ”tvåpaketet” finns det inte något omedelbart behov av att ändra de just överenskomna reglerna. De befintliga reglerna ger spelrum för bedömning och differentiering mellan medlemsstaterna allt efter deras finanspolitiska handlingsutrymme och makroekonomiska förutsättningar, samtidigt som den långsiktiga hållbarheten för de offentliga finanserna säkras. Av central betydelse för tillämpningen av reglerna är bedömningen av de finanspolitiska åtgärder som vidtas av medlemsstaterna, särskilt de strukturbetingade åtgärderna. Kommissionen kommer att hålla uppsikt över hur de strama budgetarna påverkar de tillväxtbefrämjande offentliga utgifterna och de offentliga investeringarna. Vid behov kommer kommissionen att ge vägledning om utrymmet för eventuella insatser inom de gränser som dikteras av EU:s och medlemsstaternas finanspolitiska ramverk. Inom några månader kommer kommissionen att publicera en rapport om kvaliteten på de offentliga utgifterna som kommer att ta upp dessa frågor.

² KOM(2010) 2020.

- Vi har gjort viktiga framsteg när det gäller att stärka våra **finansiella säkerhetsmekanismer**. Den europeiska stabilitetsmekanismen träder enligt planerna i kraft den 1 juli 2012 – ett år tidigare än tänkt – som den permanenta mekanismen för finansieringen av krishantering i euroområdet. Sammanför man den europeiska stabilitetsmekanismen, den europeiska finansiella stabiliseringsmekanismen och övrig krisfinansiering har vi nu en sammanlagd lånekapacitet på 800 miljarder euro. Tillsammans med den nyligen godkända höjningen av IMF:s resurser bidrar EU:s finansiella säkerhetsmekanismer avsevärt till de globala finansiella skyddsnetten. Men det är också av avgörande betydelse hur vi använder oss av våra säkerhetsmekanismer. För dem som ratificerar stabilitetsfördraget erbjuder Europeiska stabilitetsmekanismen en rad nya instrument som sätter EU i stånd att agera effektivt vid krissituationer. Flexibilitet och snabbt agerande kommer att vara av största betydelse.
- **En starkare banksektor i EU:** En finansiell härdsmläta kunde undvikas, och tillsynen av finanssektorn har fått en genomgripande översyn. Banker som verkar i flera länder övervakas numera av tillsynskollegier och tre nya EU-tillsynsmyndigheter har bildats. Därtill har Europeiska systemrisknämnden inrättats som makroprudentiellt tillsynsorgan på EU-nivå. Behov finns fortfarande för att slutföra rekapitaliseringen av vissa banker, som en del av den strategi som nu samordnas av Europeiska bankmyndigheten. Även om vissa banker redan håller på att betala tillbaka offentliga lån som de fick under krisen har kostnaderna för skattebetalarna varit enorma. För att se till att den privata sektorn betalar sin skäligen del av framtida eventuella räddningsaktioner kommer kommissionen i juni att lägga fram förslag om lagstiftning om en gemensam ram för rekonstruktion och avveckling av banker och investeringsföretag. Tanken är att skapa ett antal verktyg som möjliggör en ordnad avveckling av systemviktiga institut när så behövs.
- **Ett fördjupande av Ekonomiska och monetära unionen:** Blickar man bortom den närmaste horisonten behövs långsiktigare perspektiv i fråga om Europeiska ekonomiska och monetära unions framtid. Kommissionen kommer att förespråka ambitiösa och strukturerade insatser. EU:s tillväxtutsikter påverkas kraftigt av den nuvarande bristen på förtroende för euroområdet. Så länge som vissa framträdande osäkerhetsmoment, t.ex. situationen i Grekland, inte bemästras, kommer den tilltro som behövs för investeringar och nya arbetstillfällen fortsatt att lysa med sin frånvaro. Med utgångspunkt i vad som hittills har åstadkommit behövs en kartläggning av de huvudsakliga stegen mot en fullständig ekonomisk monetär union. Att visa vår tydliga beslutsamhet att gå vidare och medlemsstaternas politiska engagemang för euron kommer att ingå som komponenter i återställandet av tilltron till euroområdet och vår förmåga att övervinna dagens svårigheter. Detta kommer att kräva en vitt omfattande process som också måste involvera rättsliga frågor. Detta måste även inbegripa en politisk process som ger demokratisk legitimitet åt ytterligare integrationssteg, och bidrar till ökad ansvarsskyldighet. Förberedelseprocessen skulle t.ex. kunna innefatta en utveckling mot en bankunion, med bl.a. en integrerad finanstillsyn och ett gemensamt insättningsgarantisystem. Kommissionen har redan offentliggjort sina idéer om hur euroområdet kan gå vidare mot en gemensam emission av skuldebrev i en grönbok³ från november 2011. Hastigheten och ordningsföljden i denna utveckling måste ännu slås fast, bl.a. en

³ KOM(2011) 818.

färdplan och en tidtabell, men en tidig bekräftelse av vilka åtgärder som ska vidtas kommer att framhäva det faktum att euron är en oåterkallelig och solid valuta.

2.2. Utnyttja den inre marknadens potential

Den inre marknaden för varor fungerar på det stora hela väl, men detsamma kan inte sägas om tjänstemarknaden eller om den marknaden för online-handel. Att få ut större fördelar av den inre marknaden är ett av de effektivaste sätten att lyfta tillväxten i hela EU. Ett omedelbart lyft för innovativa företag skulle framkallas vid beslut om att slutligen anta **EU-patentet**. Efter så många år är tiden nu kommen för ett beslut.

I juni kommer kommissionen att föreslå åtgärder för att förbättra genomförandet av **tjänstedirektivet**. Många medlemsstater har valt att behålla hinder och restriktioner som i praktiken frångår dem och övriga medlemsstater direktivets alla fördelar i konkurrenskrafts- och tillväxthänseende. Av kommissionens analys framgår att om alla restriktioner avskaffas skulle ytterligare upp till 1,8 % i BNP kunna läggas till de beräknade 0,8 % som redan vunnits genom ett partiellt genomförande av direktivet. Det visar också att en minskning eller ett undanröjande av hindren får positiva effekter på handelsflöden och utländska direktinvesteringar och likaledes på produktivitetsnivåerna inom varje medlemsstat. Detta skulle också bidra till en ombalansering mellan ”överskottsländer” och ”underskottsländer”.

Senare i år kommer kommissionen att lägga fram förslag om en **inremarknadsakt II**, utformad för att komplettera den inre marknaden på viktiga områden som digital- och nätverksindustrier, där EU för närvarande gör dåligt ifrån sig. Att utrusta EU med den fysiska och virtuella infrastruktur som behövs för att tackla tjugohundratalets utmaningar kan generera tillväxt och arbetstillfällen. Ny teknik och nya nätverk kan minska den för höga trafikbelastningen både i luften och på EU:s vägar, bidra till att installera smarta elnät som kan använda förnybar energi och driva elbilar och göra produktivitetsförbättrande teknik tillgänglig till lägre kostnad för alla företag via datormoln. EU behöver investera i central grundläggande teknologi, exempelvis bioteknik, nano- och mikroteknik för att bibehålla sin framtida industriella konkurrenskraft genom att utveckla nya produkter och tjänster och omstrukturera industriella processer för att modernisera sin industri.

Kommissionen har konsekvent understrukit vikten av att åtgärda gränsöverskridande skattehinder på den inre marknaden. Framsteg på EU-nivå kan stötta och underlätta enskilda medlemsstaters insatser i deras strävan efter sina respektive tillväxtstrategimål och hjälpa till att skapa en solid övergripande ram för att stärka inkomststubbörden, bedrägeribekämpningen, och sörja för rättvisa och sunda konkurrensvillkor. I detta sammanhang krävs åtgärder i rådet för att komma runt blockeringen av kommissionens förslag om sparande och vad gäller mandaten för samarbete med tredjeländer. Senare i år kommer kommissionen att offentliggöra ett meddelande med olika alternativ för hur man ska handskas med skatteparadis och aggressiv skatteplanering. Kommissionen anser att aggressiv skatteplanering måste tacklas parallellt med insatser mot bedrägerier. Detta kräver ett omfattande arbete på expertnivå och ett tydligt politiskt åtagande, men fördelarna skulle kunna bli väsentliga inte bara i form av ökade inkomster utan också i form av större rättvisa och bättre konkurrensvillkor.

Ett tydligt exempel på det positiva samspelet mellan insatser på unionsnivå och nationell nivå kan sökas på energibeskattningsområdet. Här skulle kommissionens förslag om omstrukturering av energibeskattningen understödja målen gällande utvecklingen mot en ekonomi som är koldioxidsnål och energieffektiv samtidigt som man minskar den

snedvridning som uppstår när liknande produkter som används för samma ändamål beskattas olika mycket. En förstärkning av skatteneutraliteten och premiering av miljövänligare energikällor skulle göra det lättare att uppnå EU:s målsättningar för koldioxidreduktion, energieffektivitet och förnybar energi.

2.3. Utnyttja humankapitalets potential

I sitt nyligen presenterade sysselsättningspaket har kommissionen föreslagit en rad konkreta återhämtningsåtgärder för att få till stånd en omfattande ökning av sysselsättningen i hela EU. Samarbete kommer att behövas mellan kommissionen, medlemsstaterna, arbetsmarknadens partner samt offentliga och privata berörda parter för att genomföra föreslagna specifika insatser som ska frigöra den potential till nya arbetstillfällen som finns i nyckelsektorer som IKT (informations- och kommunikationsteknik), hälso- och sjukvård och miljövänlig ekonomi. Den förbättrade övervakningen av nationella sysselsättningsplaner med hjälp av det riktmärkningssystem och den resultattavla som kommissionen har föreslagit kommer att ytterligare stimulera till sysselsättningsskapande reformer, vilket också bör gynnas av den närmare kopplingen mellan landsspecifika rekommendationer och strukturfondernas användning, i synnerhet Europeiska socialfonden, såsom kommissionen har föreslagit för nästa programperiod (2014–2020).

Det faktum att det finns tre miljoner lediga arbeten i hela EU visar att större investeringar behövs för att öka arbetstagares färdigheter, så att kompetensglappet kan åtgärdas. EU-program som exempelvis Erasmus och Leonardo spelar en viktig roll när det gäller att underlätta för människor att studera, utbilda sig och skaffa sig arbetslivserfarenhet i andra medlemsstater. Nya EU-instrument, t.ex. kompetenskartan och färdighetspasset, kommer att göra det lättare att få färdigheter som förvärvats i en medlemsstat erkända i alla de övriga medlemsstaterna. Kommissionen arbetar på att förbättra arbetskraftens rörlighet och att hjälpa till att matcha tillgängliga arbetstagare, färdigheter och lediga arbeten. Mycket mer kan göras genom att undanröja rättsliga och praktiska hinder för arbetstagarnas fria rörlighet, särskilt genom att förbättra möjligheterna att överföra pensioner och samordna bestämmelserna om social trygghet, samt genom att effektivisera matchningen mellan lediga arbeten med arbetssökande genom att omvandla Eures till ett verkligt europeiskt arbetsförmedlings- och rekryteringsverktyg.

2.4. Utnyttja externa tillväxtkällor

EU:s utrikeshandel är visserligen på det hela taget väl balanserad men kommissionens landsspecifika analys visar en oroande förlust under en längre tid av exportmarknadsandelar för vissa medlemsstater. Detta visar emellertid också att de medlemsstater som nått de bästa resultaten har använt sig av sin exportökning som drivkraft i sina ekonomier. Dessutom återexporteras två tredjedelar av EU:s import med ett högre värde, vilket visar att EU har allt att vinna på att trappa upp sitt engagemang för handels- och investeringsförbindelser med sina viktigaste partner. En stor del av den framtida globala tillväxten kommer att komma från de framväxande ekonomierna med sin höga tillväxtpotential. EU behöver få del i denna tillväxt genom att sluta bilaterala och regionala handels- och investeringsavtal med de viktigaste partnerna. Frihandelsavtalet med Korea, som nyligen trädde i kraft, levererar redan fördelar i form av en 20-procentig ökning av EU-exporten under 2011. EU förhandlar just nu om ett antal ytterligare frihandelsavtal, och flera andra befinner sig i ett förberedelsestadium. Om de enorma fördelar som de erbjuder ska förverkligas behöver vi få upp hastigheten i förhandlingarna och ratificeringen.

2.5. Utnyttja EU-medel för att finansiera den tillväxt som Europa behöver

Även i tider av konsolidering av de offentliga finanserna behövs det målinriktade offentliga utgifter och investeringar. Kommissionen har uppmuntrat till tillväxtvänlig konsolidering och uppmanat medlemsstaterna att bibehålla utgifterna till forskning, utbildning, hållbar förvaltning av naturresurser, energi och sociala tjänster. Även om EU:s budget är liten och motsvarar endast 1 % av EU:s BNP erbjuder den ett ansevärt mervärde och kan fungera som katalysator för tillväxt i hela Europa.

- **Den fleråriga budgetramen 2014–2020:** Kommissionen har lagt fram förslag till en budget för tillväxt och investeringar för EU för nästa budgetperiod. Kommissionens förslag knyter samman de landsspecifika rekommendationerna till strukturreformer med stödet från EU-budgeten för att hjälpa medlemsstaterna att genomföra de ändringar och investeringar som behövs. Förslagen inbegriper nyskapande idéer för forsknings- och innovationsfinansiering för att sammanlänka Europa på områdena transport, energi och bredband och för att modernisera jordbrukspolitiken och stärka landsbygdsutvecklingen. Över 600 miljarder euro av den budget som lagts fram av kommissionen skulle användas till att finansiera forskning, transeuropeiska nät, investeringar i humankapital, sammanhållningspolitiken och landsbygdsutveckling. Detta belopp innebär, i kombination med hävstångseffekterna från nationell medfinansiering och användning av innovativa finansiella instrument, en **betydande budget för smart och hållbar tillväxt för alla**.

Kommissionen har föreslagit att man ska använda **projektobligationer** för att finansiera vissa infrastrukturprojekt och öka genomslagskraften för bidragsfinansieringen ur EU-budgeten. Projektobligationerna bygger på att man upprättar marknader för lånekapitalfinansiering som en ytterligare finansieringskälla för infrastrukturprojekt och stimulerar till investeringar i viktig strategisk EU-infrastruktur på områdena transport, energi och bredband. Man vill locka institutionella investerare till kapitalmarknadsfinansiering av kommersiellt bärkraftiga projekt med ett stabilt och förutsägbart kassaflöde, genom att förbättra kreditkvaliteten hos projektobligationer som emitterats av privata företag. För att testa detta tillvägagångssätt har kommissionen föreslagit en pilotfas för projektobligationer under 2012–2013. Medlagstiftarna agerar snabbt för att göra det möjligt för Europeiska investeringsbanken att genomföra pilotprojekt under innevarande år.

- **EU-budgeten 2013:** Kommissionen har föreslagit att betalningsbemyndigandena ska höjas med 7 %, för att kunna tillgodose medlemsstaternas ansökningar om utbetalning. Ökningen ligger under det tak för betalningsbemyndiganden som överenskommit inom den nuvarande EU-budgetramen. Samtliga utbetalningar kommer att gå till stöd till produktiva investeringar, sysselsättning, utbildningsstöd och forskningsfinansiering i medlemsstaterna. I vissa medlemsstater medfinansieras mer än 50 % av de sammanlagda offentliga investeringarna med EU-medel. EU kan därför, om åtagandena uppfylls, främja tillväxt på ett betydande sätt.
- **Rikta in strukturfonderna på tillväxt och konvergens under 2012–2013:** Genom EU:s sammanhållningspolitik ställs i genomsnitt 65 miljarder euro årligen till förfogande för investeringar för att stödja tillväxt och skapande av arbetstillfällen. För att bättre kunna tillgodose de behov som härrör från krisen har 17 miljarder euro omfördelats genom en väsentlig nyinriktning av medlen till förmån för forskning och innovation, stöd till små och medelstora företag och arbetsmarknadsåtgärder för

sårbara grupper, tillsammans med investeringar i infrastruktur och energieffektivitet. Dessa insatser kommer att fortsätta. Över 7 miljarder euro har nyligen omfördelats inom ramen för kommissionens åtgärdsgrupps pilotinsats för att öka stödet till bekämpning av ungdomsarbetslöshet och tillgången till finansiering för små och medelstora företag.

- **Öka det inbetalda kapitalet i Europeiska investeringsbanken (EIB):** I enlighet med sund bankpraxis behöver EIB en ökning av det inbetalda kapitalet, vilket skulle göra det möjligt att upprätthålla den nuvarande nivån på den årliga utlåningen, nämligen 65 miljarder euro per år. Kommissionen har föreslagit en ökning av det inbetalda kapitalet med 10 miljarder euro som ska godkännas av de aktieägande medlemsstaterna som en del av ett nytt EU-initiativ för tillväxt. Detta skulle leda till en betydande ökning av den sammanlagda utlåningen, med upp till 180 miljarder euro. Den ytterligare utlåning som en sådan kapitalökning skulle medge bör fördelas över hela EU, inbegripet de mest utsatta länderna. Den bör riktas in på att stödja små och medelstora företag, bland annat på områdena energieffektivitet och renovering av bostäder, vilket kan skapa välbehövlig sysselsättning i den hårt drabbade byggsektorn och hjälpa EU att uppnå sina klimat- och energimål. Om en sådan kapitalökning godkänns kommer kommissionen att samarbeta med medlemsstaterna för att hjälpa dem att använda en del av sina strukturfondsanslag för att dela risken i samband med EIB:s utlåning och tillhandahålla lånegarantier för små och medelstora företag. Denna kombination av finansiella instrument skulle kunna leda till ett uppsving i den ekonomiska aktiviteten i alla sektorer och regioner och bidra till att avhjälpa den brist på tillgång till kredit som för närvarande hämmar små och medelstora företag.
- **Skatt på finansiella transaktioner:** Kommissionen har föreslagit att en skatt på finansiella transaktioner ska införas. I enlighet med kommissionens förslag⁴ skulle intäkterna från skatten (uppskattningsvis 57 miljarder euro) kunna användas för att finansiera tillväxtfrämjande investeringar och/eller rekapitalisering av banker. Kommissionen har föreslagit att vissa av de intäkter som går till EU-budgeten skulle användas för att minska medlemsstaternas bidrag till EU-budgeten.

3. MEDLEMSSTATERNAS ROLL I ETT NYTT TILLVÄXTINITIATIV

3.1. Utnyttja potentialen hos den europeiska planeringsterminen 2012

För att göra framsteg mot målen i Europa 2020-strategin har kommissionen för rådet lagt fram landsspecifika rekommendationer inom ramen för den europeiska planeringsterminen 2012 och den betydligt förstärkta stabilitets- och tillväxtpakten. Rekommendationerna bygger på en ingående analys av situationen för varje medlemsstat, på medlemsstaternas genomförande av rekommendationerna inom ramen för den europeiska planeringsterminen 2011⁵ och på hur vägledningen i den årliga tillväxtöversikten 2012⁶ har följts i medlemsstaterna. Varje medlemsstat har sina särdrag och kommissionens landsspecifika rekommendationer har särskilt utformats för att beakta deras starka och svaga sidor samt förmåga att möta utmaningar. Alla

⁴ KOM(2011) 594 och KOM(2011) 510.

⁵ KOM(2011) 400.

⁶ KOM(2011) 815.

medlemsstaters ekonomier är dock ouplösligt förbundna med varandra – inte bara genom politiska beslut, historia och geografi, utan också genom den dynamik som sätts i spel genom den nya tekniken, som leder till en snabbare integrering av marknaderna än någonsin. Det är summan av situationerna i de enskilda medlemsländerna som ger EU:s allmänna inriktning. De nationella åtgärderna (eller bristen på åtgärder) kommer oundvikligen att ge upphov till positiva och negativa bieffekter för EU som helhet. Därför behövs ett EU-omfattande system för ekonomisk styrning som genomförs med hjälp av den europeiska planeringsterminen (se bilaga 1).

Kommissionen har också för första gången genomfört fördjupade granskningar på grundval av förfarandet vid alltför stora obalanser⁷. Detta förfarande har till syfte att främja allmän makroekonomisk stabilitet och tillväxt och utgöra en hävstång för ökad konkurrenskraft. Den första rapporten om förvarningsmekanismen, på grundval av förfarandet, offentliggjordes i februari. I överensstämmelse med resultaten i rapporten genomfördes den första omgången djupgående granskningar, som omfattade tolv länder (Belgien, Bulgarien, Danmark, Spanien, Frankrike, Italien, Cypern, Ungern, Slovenien, Finland, Sverige och Storbritannien)⁸. De bekräftade förekomsten av obalanser, som visserligen inte är alltför stora, men som måste beaktas, t.ex. att man fortsätter med de pågående åtgärderna för att återställa balansen mellan överskotts- respektive underskottsländer. De landsspecifika rekommendationerna innehåller förebyggande rekommendationer bl.a. om politik till stöd för konkurrenskraften och anpassning av arbetsmarknaden, minskad skuldsättning i den privata och offentliga sektorn och en stabil utveckling på tillgångsmarknaderna.

3.2. Kommissionens bedömning och rekommendationer

Kommissionen gör den övergripande bedömningen att medlemsstaterna vidtar de åtgärder som behövs för att rätta till obalanser i de offentliga finanserna och sörja för finanspolitisk hållbarhet, men detta sker inte alltid på det sätt som är mest tillväxtfrämjande. Arbetslösheten, särskilt bland ungdomar, är ett allvarligt problem som endast kan lösas på längre sikt, men det behövs omedelbara åtgärder för att öka sysselsättningen och produktiviteten, för att bättre matcha arbetstillfällena, kompetens och utbildning och hjälpa människor att återvända till arbetslivet på välfungerande arbetsmarknader. På det hela taget måste man ta itu med krisens negativa sociala följder, bland annat minska fattigdomsnivåerna.

Flera medlemsstater, särskilt de länder som genomgår strukturanpassningsprogram och de länder som följs noggrant av marknaderna, genomför omfattande strukturella reformer, bland annat av sina arbetsmarknader. Dessa insatser är avgörande för att stödja återhämtning och bestående tillväxt och bidra till att minska de makroekonomiska obalanserna i Europa. Det behövs dock mer omfattande åtgärder i hela EU för att frigöra tillväxtpotentialen, skapa möjligheter till näringslivsutveckling och utnyttja potentialen hos nya källor till sysselsättning, t.ex. inom den gröna ekonomin, tjänster, energisektorerna, turism och den digitala ekonomin samt att höja kompetens- och innovationsnivåerna. Brådskande åtgärder måste vidtas för att stödja återhämtningsprocessen, upprätthålla levnadsstandarden och bidra till att lösa de problem som hänger samman med den åldrande befolkningen.

⁷ Förordning (EU) nr 1176/2011 om förebyggande och korrigerande av makroekonomiska obalanser.

⁸ Programländerna (Grekland, Irland, Portugal och Rumänien) omfattades inte av granskningen.

Kommissionen är bekymrad över att de åtaganden som medlemsstaterna gjort inte motsvarar den nivå som behövs för att EU ska nå sina överordnade mål på viktiga områden som sysselsättningsgrad, forskning och utveckling och bekämpning av fattigdom. Att dessa mål nås är avgörande för Europas framtid.

Hur kan medlemsstaterna frigöra sin egen tillväxtpotential?

I sin årliga tillväxtöversikt 2012 angav kommissionen att insatserna på nationell nivå och EU-nivå under 2012 bör riktas in på följande fem prioriteringar:

- Konsolidera de offentliga finanserna på ett differentierat och tillväxtfrämjande sätt.
- Återupprätta normal utlåning till näringslivet.
- Främja tillväxt och konkurrenskraft.
- Tackla arbetslösheten och de sociala konsekvenserna av krisen.
- Modernisera den offentliga förvaltningen.

I detta avsnitt sammanfattas kommissionens slutsatser från den landsspecifika analysen, på grundval av medlemsstaternas stabilitets- eller konvergensprogram, nationella reformprogram och, där så är relevant, åtagandena inom europluspakten. I den textruta som inleder varje avsnitt ges en sammanfattning av de främsta landsspecifika rekommendationerna och uppges hur genomförandet av dem kan bidra till de nationella tillväxtutsikterna.

Konsolidera de offentliga finanserna på ett differentierat och tillväxtfrämjande sätt

De landsspecifika rekommendationerna om en tillväxtfrämjande konsolidering av de nationella finanserna har till syfte att se till att alla medlemsstater på sikt genomför en sund finanspolitik. De är i linje med de differentierade finanspolitiska strategierna och beaktar medlemsstaternas särdrag, särskilt de finanspolitiska och makrofinansiella risker som förekommer. När medlemsstaterna minskar sina underskott och skuldnivåer uppmanas de att upprätthålla de offentliga investeringarna i forskning och utveckling, utbildning och energi samt att göra de sociala trygghetssystemen, inbegripet pensionssystemen, mer hållbara och verkningsfulla. Det ges flera rekommendationer om beskattning som går ut på att flytta över skattebördan från arbete till miljö och konsumtion, att öka effektiviteten genom att avlägsna flera möjligheter till undantag (t.ex. nedsatta skattesatser) och att bekämpa skatteflykt och den svarta ekonomin. Det rekommenderas också att medlemsstaterna sörjer för budgetdisciplin på subnationell nivå.

Inom ramen för stabilitets- och tillväxtpakten omfattas för närvarande 23 medlemsstater av förfarandet vid alltför stora underskott. För dessa länders vidkommande bygger de landsspecifika rekommendationerna i detta paket på behovet av att följa de korrigerande rekommendationer som tidigare utfärdats av rådet. När det gäller Tyskland och Bulgarien beslutade kommissionen separat den 30 maj att föreslå att upphäva beslutet om att det förelåg ett alltför stort underskott i dessa länder. Kommissionen har dessutom, till följd av bedömningen av de åtgärder som vidtagits mot Ungern, och i överensstämmelse med förordningen om EU:s sammanhållningsfond, antagit ett förslag till rådsbeslut om att häva den tillfälliga indragningen av utgiftsåtaganden inom ramen för

sammanhållningsfonden från mars 2012. För de medlemsstater som inte omfattas av förfarandet vid alltför stora underskott innehåller de landsspecifika rekommendationerna en uppmaning till myndigheterna att genomföra finanspolitiska planer som är både tillväxtfrämjande och inriktade på att upprätthålla offentliga finanser som tryggar hållbarheten på lång sikt, bland annat med tanke på utgifterna för den åldrande befolkningen.

Kommissionens analys visar att medlemsstaternas insatser för konsolidering av de offentliga finanserna i stort sett framskrider enligt planerna och att de leder till en minskning av det offentliga underskottet. Underskottet förväntas minska från 4,5 % år 2011 till 3,5 % år 2012. Den offentliga skuldkvoten fortsätter dock att stiga och uppgår till 86 % av BNP år 2012, vilket också beror på lägre tillväxt. Kommissionen anser att det är av största vikt att hålla fast vid de överenskomna tidsfristerna för **korrigeringen av alltför stora underskott** och snabbt närma sig de finanspolitiska mål på medellång sikt som fastställts av rådet. Sådana finanspolitiska Anpassningar bör genomföras så att de stöder en mer hållbar ekonomiskt tillväxt, såsom anges nedan. Detta överensstämmer med stabilitets- och tillväxtpakten, som ger de automatiska stabilisatorerna utrymme att verka i riktning mot en strukturanpassning, vilket leder till att alltför stora underskott korrigeras och målen på medellång sikt uppnås. Samtidigt poängteras att de medlemsstater som bevakas särskilt noga av marknaderna bör genomföra en ambitiös konsolidering av de offentliga finanserna även om de makroekonomiska villkoren kan vara sämre än förväntat. Att använda det tillgängliga finanspolitiska utrymmet för investeringar som främjar tillväxt rekommenderas även för de länder som inte längre omfattas av förfarandet vid alltför stora underskott. Förstärkta nationella finanspolitiska ramar håller på att införas, i enlighet med EU-lagstiftningens krav. Det krävs dock särskilda insatser för att se till att budgetdisciplinen på statlig nivå upprätthålls även på **subnationell nivå** genom lika verkningsfulla åtgärder för att hålla de offentliga finanserna under kontroll. Detta utgör en särskild utmaning i flera länder med en federal eller regionbaserad struktur.

Det är viktigt att förbättra kvaliteten på de offentliga finanserna, genom att prioritera utgifter för Europa 2020-mål och se till att medlen i fråga används så effektivt som möjligt. EU:s kontroll av statligt stöd bidrar till att främja kvaliteten i utgifterna och minskar snedvridningen till ett minimum. Kommissionen har nyligen lagt fram ett **ambitiöst förslag till modernisering av det statliga stödet** och medlemsstaterna måste se till att reglerna följs bättre och att statliga stödinsatser samordnas bättre på nationell nivå.

Pensionssystemen anpassas för att klara av de utmaningar som hänger samman med en åldrande befolkning, och i flera länder genomförs betydande reformer med en förlängning av det yrkesverksamma livet som gemensamt inslag. Dessa reformer är av största vikt för att begränsa kostnaderna och se till att välfärdssystemens finanspolitiska hållbarhet kan upprätthållas på lång sikt. Samtidigt är det nödvändigt att locka äldre arbetstagare att arbeta och hålla dem kvar i arbetslivet längre än för närvarande, i enlighet med den längre förväntade livslängden, och att se över pensionsnivåerna för att förebygga fattigdom bland äldre. Färre framsteg har däremot gjorts i fråga om hälso- och sjukvårdssystemen, och behovet av tillgång till hälso- och sjukvård och långtidsvård måste vägas mot det ökade trycket på de offentliga finanserna till följd av den demografiska utvecklingen.

Till stöd för den finanspolitiska konsolideringen **genomförs skatthöjningar** av flera medlemsstater. Kommissionen har efterlyst en omläggning av beskattningen, från att beskatta arbete till att beskatta konsumtion, fastigheter och verksamhet som är skadlig för

miljön, samtidigt som man ser till att de fattigaste grupperna i samhället inte drabbas av en oproportionerlig skattebörda. I vissa medlemsstater har man visserligen genomfört betydande höjningar av konsumtionsskatterna och börjat vända den neråtgående trenden i fråga om miljöskatter, men det syns inga tecken på någon allmän sänkning av skatten på arbete. Vissa ansträngningar görs för att avskaffa undantag från skatteplikt och subventioner samt nedsätta skattesatser, t.ex. i fråga om moms, och dessa ansträngningar bör fortsätta. Åtgärder vidtas för att förbättra efterlevnaden av skattereglerna, men det behövs betydligt kraftfullare åtgärder för att bekämpa **den svarta ekonomin**.

Att normalisera utlåningen till ekonomin

Med tanke på vikten av att åter få i gång en normal utlåning till ekonomin betonar de landsspecifika rekommendationerna vikten av att banksektorn omstruktureras på ett sätt som inte i alltför hög grad begränsar bankernas utlåning.

Det görs nu betydande ansträngningar för att **omstrukturera finanssektorn** och stärka ramarna för tillsynen inom sektorn, i linje med EU:s lagstiftning och rekommendationer. Det råder fortfarande oro för de banker som varit starkast exponerade under krisen och som förblir sårbara. För vissa länder föreslås därför en fortsatt omstrukturering och ytterligare säkerhetsåtgärder.

Att **normalisera kreditflödet** till realekonomin förblir en stor utmaning i många länder, och detta gäller inte minst kredittillgången för små och medelstora företag. Även om problemet delvis kan förklaras av många företags svaga balansräkningar och osäkra framtidsutsikter har bristen på lämpliga finansieringskanaler för små och medelstora företag också spelat en viktig roll. Man bör därför främja nya sätt att sammanföra investeringskapital, genom t.ex. lån mellan personer eller mindre företag (peer-to-peer lending), private equity- och riskkapitalinvesteringar. EU:s strukturfonder kan spela en viktig roll därvidlag i vissa medlemsstater, genom att bistå med medel till lån och säkerheter via särskilda instrument.

Många små och medelstora företag drabbas också av försenade utbetalningar från myndigheter. Detta problem är på väg att åtgärdas genom det nya direktivet om sena betalningar som ska träda i kraft i mars 2013. Det kommer dock att krävas ytterligare insatser från myndigheterna för att komma i kapp med de försenade utbetalningar som ackumulerats under tiden fram till det att direktivet träder i kraft.

Att främja tillväxt och konkurrenskraft både på kort och lång sikt

Med tanke på behovet av att stärka tillväxten och konkurrenskraften lägger de landsspecifika rekommendationerna stark tonvikt vid att förbättra företagsklimatet, bland annat genom att dra ned på byråkrati och att öka konkurrensen inom nätverksindustrier som energi, järnvägstransport och telekommunikationer, med målet att skapa bättre tjänster till lägre priser för såväl privatkonsumenter som företag. I vissa fall rekommenderas också att tillsynsorganen bör göras mer oberoende. Vidare analyseras genomförandet av tjänstedirektivet, och det föreslås att onödiga eller oproportionella restriktioner mot att tillhandahålla vissa tjänster bör avskaffas, inte minst regler som diskriminerar på grundval av tjänsteleverantörens nationalitet, bostadsort eller säte. Problem med restriktioner inom detaljhandeln tas också upp, liksom behovet av att stärka forskning och innovation, effektivisera resursanvändningen och bättre anpassa prioriteringarna inom utbildningsväsendet till arbetsmarknadens behov.

I många medlemsstater råder en bristande tillgång till vissa **tjänster**. Ett mer ambitiöst genomförande av tjänstedirektivet skulle ha en positiv inverkan, liksom åtgärder för att stärka konkurrensen och konkurrenskraften inom detaljhandeln, minska hinder för företag att gå in på eller lämna en marknad och ta bort onödiga regler för företag och för fria yrken, rättsutövare och rådgivare inom redovisning/revision och tekniska områden, samt inom hälso- och sjukvårdssektorn och den sociala sektorn. Öppnare marknader för **offentlig upphandling** där man i högre grad aktivt konkurrerar om upphandlingskontrakt i andra länder skulle också kunna leda till nya möjligheter, förbättrade processer och innovation.

Även **nätverksindustrierna** transport, energi och bredband skulle kunna fungera mycket bättre. Flera länder behöver investera i infrastruktur för att kunna öka sammanlänkning, bredda utbudet och ge utrymme för priskonkurrens. Eftersom det finanspolitiska manöverutrymmet är litet bör man använda innovativa finansieringsformer med en blandning av privata och offentliga medel, som t.ex. EU:s projektobligationer. På många marknader är konkurrensen fortfarande svag och det övergripande EU-ramverket tillämpas ännu inte fullt ut. Hälften av medlemsstaterna har t.ex. fortfarande inte införlivat direktiven om den inre energimarknaden, eller har inte införlivat dem på korrekt sätt. I flera medlemsstater behöver man arbeta för starkare konkurrens mellan energileverantörer, avskaffa reglerade priser och öka tillsynsmyndigheternas oberoende. Inom transportområdet behövs ytterligare insatser för att förenkla regelverket och minska hindren för att träda in på järnvägstransportmarknaderna i stora medlemsstater och i medlemsstater med stor transittrafik. Vidare är bredbandstäckningen i genomsnitt fortsatt låg, och det finns stort utrymme för att förbättra tjänster och stärka säkerheten vid e-handel.

För att ytterligare stärka Europas konkurrenskraft i en omvärld präglad av knappare tillgång till och instabilare priser på naturresurser samt en pågående klimatförändring behöver resursanvändningen effektiviseras och stegen mot en ekonomi med låga koldioxidutsläpp påskyndas. En ökad resurseffektivitet och bättre förvaltning av naturresurser kommer också att skapa betydande ekonomiska möjligheter till framtida tillväxt och sysselsättning, med bättre produktivitet, lägre kostnader och ökad innovation som följd.

Det behövs omfattande **FoU och innovation** för att slå vakt om Europas konkurrenskraft. Även om några av medlemsstaterna i dag är världsledande inom många områden är tendensen att Europa förlorar mark i ett längre perspektiv. De offentliga anslagen till forskning har påverkats av den finanspolitiska åtstramningen i många medlemsstater, i stället för att bibehållas eller t.o.m. ökas. Det står klart att det behövs ytterligare privata investeringar i FoU, och sådana investeringar kan också behöva uppmuntras genom incitament från offentligt håll. Forskningsresultaten bör också föras närmare marknaden genom förkommersiell upphandling. Slutligen finns det ett klart behov av fler partnerskap mellan institutioner som arbetar med utbildning och livslångt lärande, forskningsorganisationer och näringsliv, och de verktyg som EU erbjuder bör utnyttjas till fullo för detta ändamål.

Att bekämpa arbetslösheten och de sociala konsekvenserna av krisen

I många av rekommendationerna diskuteras hur man kan skapa förutsättningar för ökad sysselsättning och högre arbetskraftsdeltagande, samt få människor att stanna kvar längre på arbetsmarknaden. Särskild tonvikt läggs vid att bekämpa ungdomsarbetslöshet, minska antalet fall där ungdomar hoppar av skolan i förtid,

förbättra vidareutbildning inklusive yrkesinriktad utbildning och bygga ut lärlingssystemen. I flera rekommendationer tar man också upp fattigdomsbekämpning och stöd till särskilt utsatta grupper. Det rekommenderas också att utveckla och erbjuda mer individuellt utformat stöd för arbetsökande och att verka för ett högre arbetskraftsdeltagande bland kvinnor när det gäller heltidsarbete. Vidare rekommenderas medlemsstater att se till att deras lönesättningssystem korrekt återspeglar produktivitetens utveckling och stimulerar till skapande av nya jobb.

Krisen har fört med sig en kraftig ökning av **arbetslösheten** och har väsentligt försämrat jobbsiktorna för stora grupper, och det finns därför en risk för att många människor kommer att lämna arbetsmarknaden. Det är sannolikt att de höga arbetslöshetssiffrorna kommer att bestå för en tid, med tanke på att det som regel sker en fördröjning mellan en ekonomisk återhämtning och en förbättring av arbetsmarknadsläget. Man sätter visserligen in aktiva arbetsmarknadsåtgärder som vidareutbildning för arbetsökande och vägledning från offentliga arbetsförmedlingar, men dessa åtgärder brister ofta i målinriktning och effektivitet.

De sociala konsekvenserna av krisen blir alltmer kännbara. **Fattigdomen** och risken att hamna i fattigdom ökar, och det starka trycket på de offentliga utgifterna leder till svåra avvägningar i fråga om sociala tjänster och trygghetsförmåner.

Ungdomsarbetslösheten har ökat särskilt dramatiskt, och dubbelt så många ungdomar som vuxna är arbetslösa. I genomsnitt i EU ligger ungdomsarbetslösheten på 22 %, och i vissa medlemsstater når den så högt som till 50 %. Så kallade ungdomsgarantier har gett en del positiva resultat, och det finns skäl att pröva dessa möjligheter på en bredare front inom EU, även med stöd från Europeiska socialfonden.

Arbetet för att öka tillgången till barnomsorg och äldreomsorg till rimlig kostnad, minska inkomstskillnaderna mellan könen och förbättra de skattemässiga villkoren för den andra försörjaren har inte gett tillräckliga resultat för att påtagligt **öka kvinnors deltagande på arbetsmarknaden**. Det saknas också tillräckligt fokus på strategier för aktivt åldrande, inklusive förnyade arbetstidsarrangemang och ökade möjligheter till livslångt lärande, vilket är centrala faktorer för att öka arbetskraftsdeltagandet, i synnerhet bland äldre arbetstagare.

Vissa medlemsstater har genomfört långtgående reformer av sina **system för lönesättning och indexering**, för att se till att löneutvecklingen bättre återspeglar produktivitetens utvecklingen över tiden. Även i andra medlemsstater syns vissa begränsade framsteg, i och med att man konstaterat att vissa löneindexeringssystem kan utgöra ett hot mot konkurrenskraften. I dessa länder behöver man i samråd med arbetsmarknadens parter söka vägar att reducera sådana negativa effekter i framtiden. I länder med överskott i bytesbalansen konstateras en viss justering i riktning mot ökad inhemsk efterfrågan, inklusive genom löneökningar, och denna välkomna utveckling bör fortsätta. Man bör försöka uppnå en jämvikt där lönenivåerna å ena sidan inte är så höga att de avskräcker arbetsgivarna från att nyanställa – i synnerhet att anställa unga eller lågkvalificerade arbetsökande – men inte heller så låga att man skapar en situation med arbetande fattiga.

Medan vissa medlemsstater har inlett ambitiösa reformer av sin **arbetsmarknadslagstiftning** för att skapa mer flexibla anställningsformer och arbetstidsarrangemang, förefaller reformerna gå relativt långsamt i andra länder, särskilt med tanke på hur brådskande situationen är och med tanke på risken för en segmentering

av arbetsmarknaden där en stor del av befolkningen är utestängd från arbetsmarknaden eller som bäst har möjlighet till osäker anställning. Under krisens mest akuta fas visade sig förkortad arbetstid och andra former av intern flexibilitet effektiva i vissa medlemsstater när det gällde att behålla människor i anställning, i synnerhet inom tillverkningsindustrin. För att främja skapandet av nya jobb har kommissionen lagt fram förslag som ska uppmuntra medlemsstaterna att förstärka sin sysselsättningspolitik, att ta vara på jobbpotentialen i sektorer som miljövänlig ekonomi, hälso- och sjukvård och informations- och kommunikationsteknik, där kommissionen bedömer att över 20 miljoner nya arbetstillfällen kan skapas. Dessutom kan Eures system för fördelning av lediga platser främja rörlighet inom EU och bidra till matchning av kvalifikationer och lediga jobb över gränserna.

Man behöver också trappa upp åtgärderna för att minska de **förtida avhopp från skolan**, vilket även innefattar förebyggande arbete. Reformerna inom utbildningsväsendet bör också påskyndas, bland annat satsningarna på lärlingsutbildning. Dessa insatser är av central betydelse för att öka anställbarheten i yngre och kommande generationer, men också för konkurrenskraften i ekonomin i allmänhet, eftersom EU är på väg att halka efter sina främsta handelspartner. Dessutom leder den demografiska utvecklingen till nya risker för kompetensglapp och brist på kvalificerad arbetskraft, vilket förväntas öka trycket på människor att arbeta längre och mer produktivt. Flera medlemsstater behöver sätta in särskilt kraftfulla åtgärder för att få ner det stora antalet avhopp från skolan, med tanke på vikten av att stärka ungdomars möjligheter på arbetsmarknaden och minska ungdomsarbetslösheten. Utbildningsresultaten behöver också förbättras rent generellt, även inom yrkesinriktad utbildning och på universitetsnivå. Flera medlemsstater behöver utveckla eller vidareutveckla lärlingsprogram. I allmänhet bör mycket mer göras för att förutse arbetsmarknadens framtida behov och anpassa utbildningsplaneringen efter dessa, för att underlätta övergången från studier till arbetsliv.

En modernare offentlig förvaltning

Inom området offentlig förvaltning handlar de landsspecifika rekommendationerna om det offentliga service till näringslivet, minskade provningstider inom rättsystemet och ökad användning av elektroniska verktyg för att underlätta kontakterna med företag och enskilda (e-förvaltning). I flera rekommendationer behandlas också behovet av en ökad administrativ kapacitet att förvalta EU-medel.

Trycket på **offentliga förvaltningar** inom EU är stort. Samtidigt som de måste hantera minskade budgetmedel och personalresurser ökar förväntningarna från enskilda och företag. Den politiska och ekonomiska integrationen innebär också att de måste tillämpa allt mer omfattande, komplicerade och krävande EU-bestämmelser. Brister i den offentliga förvaltningen skapar problem i flera medlemsstater, alltifrån svårigheter att starta och driva företag till undermålig förvaltning av EU-medel eller bristfälligt införlivande av EU-bestämmelser. Vägen mot offentlig service av hög kvalitet kommer att kräva såväl tekniska som organisatoriska framsteg, inte minst en snabb och effektiv utveckling av e-förvaltningstjänster. Många offentliga myndigheter och organ skulle ha mycket att vinna på ett omfattande utbyte av god praxis. Handläggningen av **civilrättsliga mål** bör effektiviseras i många länder, särskilt genom att minska antalet ackumulerade oavslutade mål, påskynda rättsliga förfaranden och införa rutiner för alternativ tvistlösning.

Med tanke på det hårda trycket på de offentliga finanserna kan **EU-medel** ge en mycket viktig stimulans till ekonomin och finansiera tillväxtfrämjande projekt i många länder. Sättet att styra offentliga institutioner kan förbättras genom ökad kompetensnivå inom den offentliga förvaltningen, bättre personalförvaltning, ökad kapacitet till analys och åtgärder för att ge kompetent personal incitament att fortsätta sin karriär inom förvaltningen. Reglerna på EU-nivå har förenklats och kommissionen ger medlemsstaterna stöd i deras arbete för att lägga om prioriteringar och ytterligare fokusera sina offentliga utgifter på tillväxt.

Många medlemsstater behöver också öka sina ansträngningar för att komma till rätta med skattebedrägerier och skatteundandragande. En s.k. svart ekonomi finns i alla medlemsstater, men problemets omfattning varierar. Skattebedrägeri och skatteundandragande behöver bekämpas på många olika nivåer. Medlemsstaterna behöver förbättra sina nationella system för skatteuppbörd och öka och effektivisera sitt samarbete sinsemellan. EU måste föra en klar och konsekvent politik gentemot tredjeland för att se till att lämpliga åtgärder vidtas mot sådant skattebedrägeri och skatteundandragande som möjliggörs genom att vissa jurisdiktioner utanför EU inte tillämpar lika höga standarder. Det behövs även generellt en väl samordnad och verkningsfull politik i förhållande till tredjeland.

4. SLUTSATSER

Krisen har blottlagt djupt rotade obalanser och en underlåtenhet att genomföra nödvändiga reformer som rör hela EU. På samma sätt som det tog tid innan dessa problem blev kännbara, kommer det att ta tid att få EU:s ekonomi tillbaka på rätt köl. Den analys som gjorts för 2012 års europeiska planeringstermin visar att EU:s nya ekonomiska styrning börjar fungera i praktiken och hjälper medlemsstaterna att inrikta sig på väsentliga reformer som leder till hållbar tillväxt och arbetstillfällen. Det är också tydligt att medlemsstaterna inte alltid väljer den mest tillväxtvänliga vägen i sina beslut om konsolidering av de offentliga finanserna.

Det finns överlag ett behov av att ge de tillväxtfrämjande åtgärderna en mer framträdande plats och större vikt under de kommande tolv månaderna, samtidigt som man fortsätter att konsolidera de offentliga finanserna och stabilisera finanssektorn. Detta måste göras på ett samordnat sätt på nationell nivå och EU-nivå så att man får största möjliga utbyte av politiska åtgärder och reformer.

Genom förslagen i detta meddelande och dess mer detaljerade landsspecifika rekommendationer föreslår kommissionen konkreta åtgärder som kan bidra till att EU återgår till tillväxt och till att nya arbetstillfällen skapas som kan bidra till att höja levnadsstandarden, lindra fattigdomen och garantera en mer hållbar tillväxt inför framtiden. Genomförandet av rekommendationerna måste prioriteras. Kommissionen kommer att använda alla instrument i den nya styrningsramen för att övervaka och bedöma framstegen under det kommande året.

Samtidigt kommer kommissionen fortsätta att lägga stark tonvikt vid att fullt ut genomföra färdplanen från oktober 2011 i syfte att åstadkomma en välavvägd strategi som hjälper EU att lämna krisen bakom sig.

Kommissionen kommer att samarbeta nära med medlemsstaterna och EU-institutionerna för att genomföra sitt tillväxtinitiativ och för att utarbeta byggstenarna och tidshorisonten för färdigställandet av den ekonomiska och monetära unionen.

Bilaga 1: Den europeiska planeringsterminen

Bilaga 2: Resultat av de fördjupade granskningarna och förfarandena vid alltför stora underskott

BILAGA 1: DEN EUROPEISKA TERMINEN FÖR SAMORDNINGEN AV DEN EKONOMISKA POLITIKEN

I mars 2010 lade kommissionen fram ett förslag om **Europa 2020-strategin**, som godkändes av Europeiska rådet. Detta är EU:s strategi för tillväxt för det kommande årtiondet. Den har fem överordnade mål på områdena sysselsättning, FoU, klimat och energi, utbildning och fattigdomsbekämpning. Tjugotre medlemsstater enades också om **Europluspakten** i mars 2011 för att stärka samordningen av reformerna på områden som inte helt omfattas av EU:s behörighet (se ruta).

Kommissionen lade också fram förslag om ett ”sexpack” med lagstiftning om ekonomisk styrning, som antogs av EU:s medlagstiftare och trädde i kraft den 13 december 2011. Den nya lagstiftningen har gett EU nya och ändamålsenliga verktyg för att fördjupa övervakningen av medlemsstaternas ekonomiska politik och finanspolitik, och för att se till att reglerna efterlevs. Genom sexpaketet ändrades **stabilitets- och tillväxtpakten** för att stärka den gemensamma övervakningen av de offentliga finanserna. Mycket större tonvikt läggs vid det skuldkvotskriterium som ingår i fördraget, och nya rutiner för kontroll av efterlevnaden (inklusive sanktioner) har införts i både den preventiva och den korrigerande delen.

Eftersom man har konstaterat vikten av att kraftfullt ta itu med makroekonomiska obalanser som inte är finanspolitiska till sin karaktär, breddades också ramen för övervakningen genom **ett nytt förfarande vid makroekonomiska obalanser**. Syftet är att förhindra obalanser som kan äventyra den ekonomiska stabiliteten. Om obalanserna kvarstår kommer det med hjälp av förfarandet att säkerställas att korrigeringsåtgärder vidtas. Det nya förfarandet omfattar ett system med sanktioner för upprepad bristande efterlevnad av de åtgärder som man enats om. Med användning av det nya förfarandet offentliggjordes kommissionens första rapport om förvarningsmekanismen i februari 2012. I enlighet med slutsatserna i den rapporten genomfördes de första djupgående granskningarna av tolv länder (Belgien, Bulgarien, Danmark, Spanien, Frankrike, Italien, Cypern, Ungern, Slovenien, Finland, Sverige och Förenade kungariket)⁹.

För att tillsammans uppnå dessa mål och sammanföra alla dessa åtaganden samt för att säkerställa en bättre förhandssamordning och uppföljning av besluten enades medlemsstaterna om och genomförde för första gången 2011 ett nytt sätt att samordna nationell politik, **den europeiska terminen för samordningen av den ekonomiska politiken**.

Cykeln inleds med att Europeiska kommissionen offentliggör en årlig tillväxtöversikt, där man ser över de ekonomiska utmaningarna och fastställer prioriteringar för EU som helhet. Den årliga tillväxtöversikten läggs fram för Europaparlamentet och fungerar som referens vid stats- och regeringschefernas diskussion vid Europeiska rådets vårmöte. På grundval av stats- och regeringschefernas riktlinjer lägger medlemsstaterna i april fram stabilitets- och konvergensprogram (med en analys av situationen för deras offentliga finanser) och nationella reformprogram (med åtgärder för att främja tillväxt och sysselsättning), så att kommissionen kan bedöma dem samtidigt. Kommissionens bedömning tar formen av förslag till årliga landsspecifika rekommendationer, som sedan diskuteras av rådets konstellationer, godkänns av Europeiska rådet i början av sommaren och därefter slutgiltigt antas av rådet. Under årets andra del färdigställer medlemsstaterna

⁹ De s.k. programländerna, dvs. Grekland, Irland, Portugal och Rumänien ingick inte i granskningen.

de nationella budgetarna och reformstrategierna, medan kommissionen och berörda EU-organ diskuterar och övervakar resultaten och framstegen.

Dagens paket banar väg för avslutandet av den andra europeiska terminen för samordningen av den ekonomiska politiken vid Europeiska rådets möte i juni 2012. Jämfört med förra året har processens ändamålsenlighet och vägledningens effekter stärkts till följd av erfarenheterna av genomförandet av 2011 års rekommendationer, slutsatserna av de fördjupade granskningar som utförts för tolv medlemsstater och den ökade automatik som bör bli följd av antagandet av de föreslagna rekommendationerna till åtgärder.

Europakten

De medlemsstater som har anslutit sig till europakten – alla medlemsstater i euroområdet samt Bulgarien, Danmark, Lettland, Litauen, Polen och Rumänien – har åtagit sig att genomföra långtgående reformer inom de fyra områden som omfattas av pakten: att främja konkurrenskraften, främja sysselsättningen, förbättra hållbarheten i de offentliga finanserna och stärka den finansiella stabiliteten. De har också åtagit sig att medverka i strukturerade diskussioner om skattepolitiska frågor. De deltagande medlemsstaternas åtaganden återspeglas i deras stabilitets- eller konvergensprogram och i deras nationella reformprogram.

År 2011 aviserades en första rad av nationella åtaganden och kommissionen rapporterade om dem i samband med utfärdandet av förra årets rekommendationer. Vid en överblick av 2012 års nationella program ser man att genomförandet av de tidigare åtagandena varierar avsevärt mellan medlemsstaterna och politikområdena. I många fall har regeringarna tagit de första stegen genom att föreslå lagstiftning som inte ännu har antagits och vars effekter ännu är osäkra. Medlemsstater har tagit sina åtaganden angående de offentliga finansernas hållbarhet på allvar och lagt fram lagstiftningsförslag om pensionssystemen och de nationella finanspolitiska reglerna. I många fall har dock antagandet av ny lagstiftning försenats, vilket har lett till att genomförandet har skjutits upp. Framsteg har också gjorts när det gäller åtagandena att främja sysselsättningen, särskilt med reformerna för att öka arbetsbetskraftsdeltagandet, och med reformerna för att främja konkurrenskraften, framför allt med fokus på att förbättra företagsklimatet.

Kommissionens bedömning återfinns i de arbetsdokument som bifogas detta paket. Den kommer att fortsätta att övervaka genomförandet av åtagandena inom ramen för den europeiska planeringsterminen.

TABELL 1: ÖVERSIKT AV LANDSSPECIFIKA REKOMMENDATIONER FÖR 2012–2013*

	Offentliga finanser				Finanssektorn			Tillväxtfrämjande strukturreformer					Arbetsmarknaden				
	Sunda offentliga finanser	Pensions- och hälsovårds-systemen	Finans-politisk ram	Beskattnng	Banktjänster	Bostads-marknaden	Tillgång till finansiering	Nätverks-industrier	Konkurrens inom tjänste-sektorn	Offentliga tjänster och reglering	FoU och innovation	Resurs-effektivitet	Förvärvs-frekvens	Aktiv arbets-marknads-politik	Lönesättnings-mekanismer	Flexicurity på arbets-marknaden	Utbildning
AT																	
BE																	
BG																	
CY																	
CZ																	
DE																	
DK																	
EE																	
ES																	
FI																	
FR																	
HU																	
IT																	
LT																	
LU																	
LV																	
MT																	
NL																	
PL																	
SE																	
SI																	
SK																	
UK																	

* För Irland, Grekland, Portugal och Rumänien är de enda rekommendationerna att genomföra de befintliga åtagandena inom ramen för EU:s/IMF:s finansiella stödprogram.

TABELL 2: ÖVERSIKT AV EUROPA 2020-MÅLEN¹⁰

Symbolen ”*” läggs till när ett nationellt mål uttrycks med en indikator som skiljer sig från indikatorn för EU:s överordnade mål.

Medlemsstaternas mål	Sysselsättning (i %)	FoU i % av BNP	Mål för utsläppsminskningar (jämfört med 2005 års nivåer) ¹¹	Förnybar energi	Energieffektivitet – minskning av energiförbrukningen i Mtoe ¹²	Skolavhopp i %	Högre utbildning i %	Minskning av den andel av befolkningen som löper risk av drabbas av fattigdom eller social utslagning i antal personer
EU:s överordnade mål	75 %	3 %	-20 % (jämfört med 1990 års nivåer)	20 %	Ökning av energieffektiviteten med 20 % vilket motsvarar 368 Mtoe	10 %	40 %	20 000 000
Uppskattning för EU	73,70–74 %	2,65–2,72 %	-20 % (jämfört med 1990 års nivåer)	20 %	206,5	10,3-10,5 %	37,6–38,0 % ¹³	

¹⁰ De nationella målen i de nationella reformprogrammen från april 2012.

¹¹ De nationella mål för utsläppsminskningar som uppställs i beslut 2009/406/EG (eller ”beslutet om fördelning av insatserna”) avser de utsläpp som inte omfattas av utsläppshandelssystemet. De utsläpp som omfattas av utsläppshandelssystemet kommer att minska med 21 % jämfört med 2005 års nivåer. Den motsvarande totala utsläppsminskningen kommer att vara -20% jämfört med 1990 års nivåer.

¹² Det bör noteras att de nationella prognoserna också varierar när det gäller vilket eller vilka referensår som används för att uppskatta besparingarna.

¹³ Beräkningen omfattar inte ISCED 4 (Tyskland, Österrike) och UK, resultat med ISCED 4: 40,0–40,4%.

AT	77-78%	3,76 %	-16 %	34 %	7,16	9,5 %	38 % (inklusive ISCED 4a, som 2010 låg på ungefär 12 %)	235 000
BE	73,2 %	3,0 %	-15 %	13 %	9,80	9,5 %	47 %	380 000
BG	76 %	1,5 %	20 %	16 %	3,20	11 %	36 %	260 000*
CY	75-77 %	0,5 %	-5 %	13 %	0,46	10 %	46 %	27 000
CZ	75 %	1 % (endast den offentliga sektorn)	9 %	13 %	ej tillämpligt	5,5 %	32 %	Att bibehålla antalet personer som löper risk för att drabbas av fattigdom eller social utslagning på samma nivå som 2008 (15,3 % av den totala befolkningen) med insatser för att minska det till 30 000
DE	77 %	3 %	-14 %	18 %	38,30	<10 %	42 % (inklusive ISCED4 som 2010 låg på 11,4 %)	320 000 (långtidsarbetslösa)*
DK	80 %	3 %	-20 %	30 %	0,83	<10 %	Minst 40 %	22 000 (personer som lever i hushåll med mycket låg arbetsintensitet)*
EE	76 %	3 %	11 %	25 %	0,71	9,5 %	40 %	61 860 personer som inte längre löper risk att drabbas av fattigdom*
EL	70 %	Inget mål tillgängligt	-4 %	18 %	2,70	under 10 %	32 %	450 000
ES	74 %	3 %	-10 %	20 %	25,20	15 %	44 %	1 400 000 - 1 500 000
FI	78 %	4 %	-16 %	38 %	4,21	8 %	42 % (Snäv nationell definition)	150 000
FR	75 %	3 %	-14 %	23 %	34,00	9,5 %	50 %	Minskning av den förankrade fattigdomsrisken med en tredjedel för

								perioden 2007–2012 eller med 1 600 000 personer*
HU	75 %	1,8 %	10 %	14,65 %	2,96	10 %	30,3 %	450 000
IE	69–71 %	Ung. 2 % 2,5 % av BNP)	-20 %	16 %	2,75	8 %	60 %	200 000*
IT	67–69 %	1,53 %	-13 %	17 %	27,90	15–16 %	26–27 %	2 200 000
LT	72,8 %	1,9 %	15 %	23 %	1,14	<9 %	40 %	170 000
LU	73 %	2,3–2,6 %	-20 %	11 %	0,19	<10 %	66 %	6 000
LV	73 %	1,5 %	17 %	40 %	0,67	13,4 %	34–36 %	121 000*
MT	62,9 %	0,67 %	5 %	10 %	0,24	29 %	33 %	6 560
NL	80 %	2,5 %	-16 %	14 %	Ej tillämpligt	<8 %	>40 % 45 % förväntas 2020	93 000*
PL	71 %	1,7 %	14 %	15,48 %	13,6	4,5 %	45 %	1 500 000
PT	75 %	3 %	1 %	31 %	6,00	10 %	40 %	200 000
RO	70 %	2 %	19 %	24 %	10,00	11,3 %	26,7 %	580 000
SE	Väl över 80 %	Ung. 4 %	-17 %	49 %	12,80	<10 %	40–45 %	Minskning av den procentandel kvinnor och män som inte är yrkesverksamma (förutom heltidsstuderande) eller som är långtidsarbetslösa eller långtidssjukskrivna till väl under 14 %*
SI	75 %	3 %	4 %	25 %	Ej tillämpligt	5 %	40 %	40 000

SK	72 %	1 %	13 %	14 %	1,65	6 %	40 %	170 000
UK	Inget mål i det nationella reformprogrammet	Inget mål i det nationella reformprogrammet	-16 %	15 %	Ej tillämpligt	Inget mål i det nationella reformprogrammet	Inget mål i det nationella reformprogrammet	De befintliga numeriska målen i 2010 års lag om barnfattigdom*

BILAGA 2: RESULTAT AV DE FÖRDJUPADE GRANSKNINGARNA

Den 14 februari 2012 lade Europeiska kommissionen fram sin första rapport om förvarningsmekanismen som utarbetats i enlighet med förordning (EU) nr 1176/2011 om förebyggande och korrigerande av makroekonomiska obalanser. I rapporten om förvarningsmekanismen undersöktes situationen i alla medlemsstater, med undantag för de fyra programländerna (Grekland, Irland, Portugal och Rumänien). På grundval av en ekonomisk läsning av förvarningsmekanismens resultattavla drog kommissionen slutsatsen att det var berättigat med en fördjupad analys av den makroekonomiska utvecklingen i följande tolv medlemsstater: **Belgien, Bulgarien, Danmark, Spanien, Frankrike, Italien, Cypern, Ungern¹⁴, Slovenien, Finland, Sverige och Förenade kungariket.**

För vart och ett av dessa länder har kommissionens avdelningar utfört landsspecifika fördjupade granskningar. De offentliggörs i arbetsdokument som är en del av detta paket. Vid utarbetandet av analysen gjordes särskilda faktainsamlingsbesök, i enlighet med lagstiftningen¹⁵. Detta meddelande uppfyller kravet i artikel 5.3 i förordning (EU) nr 1176/2011 enligt vilket kommissionen ska informera rådet och Europaparlamentet om resultaten av de fördjupade granskningarna och offentliggöra dem.

På grundval av i) de fördjupade granskningar som utförts i enlighet med artikel 5 i förordning (EU) nr 1176/2011 har kommissionen dragit slutsatsen att dessa obalanser måste åtgärdas, vissa skyndsamt:

- Det föreligger *obalanser* i **Belgien**. I synnerhet bör man ytterligare beakta den makroekonomiska utvecklingen när det gäller den externa konkurrenskraften för varor och skuldsättningen, särskilt den stora offentliga skulden, i syfte att minska risken för negativa effekter på ekonomin.
- Det föreligger *obalanser* i **Bulgarien**. I synnerhet bör man beakta nivån på utlandsskulden och den makroekonomiska utvecklingen på vissa områden som rör skuldavveckling i bolagssektorn och anpassningen på arbetsmarknaden i syfte att minska risken för negativa effekter på ekonomin.
- Det föreligger *obalanser* i **Danmark**. I synnerhet bör man beakta vissa makroekonomiska utvecklingstendenser, särskilt de som ligger till grund för den externa konkurrenskraften samt de potentiella risker som hänger samman med

¹⁴ I november 2011 framförde den ungerska regeringen en formell begäran om förebyggande finansiellt stöd från EU och IMF.

¹⁵ I överensstämmelse med artiklarna 5.1 och 13 i förordning (EU) nr 1176/2011 ska de fördjupade granskningarna genomföras i förening med övervakningsuppdrag. Faktainsamlingsbesöken ägde rum vid de berörda avdelningarna under mars–april.

hushållens skuldsättning, i syfte att minska risken för negativa effekter på ekonomin.

- Det föreligger *mycket allvarliga obalanser* i **Spanien**. I synnerhet måste man noggrant övervaka och skyndsamt inrikta den ekonomiska politiken på den makroekonomiska utvecklingen, särskilt när det gäller den höga skuldnivån i den privata sektorn, den stora utlandsskulden och finanssektorn, som påverkades av utvecklingen på bostadsmarknaden, i syfte att förhindra eventuella negativa effekter på ekonomin och på den ekonomiska och monetära unionen.
- Det föreligger *allvarliga obalanser* i **Frankrike**. I synnerhet bör man beakta vissa makroekonomiska utvecklingstendenser när det gäller exportresultat och konkurrenskraft i syfte att minska risken för negativa effekter på ekonomin.
- Det föreligger *allvarliga obalanser* i **Italien**. I synnerhet bör man beakta den höga offentliga skuldsättningen och den makroekonomiska utvecklingen när det gäller exportresultat eftersom Italiens konkurrenskraft länge har minskat sedan euron infördes. Med tanke på den höga offentliga skuldnivån bör det vara en huvudprioritet att stärka tillväxtpotentialen för att minska risken för negativa effekter på ekonomin.
- Det föreligger *mycket allvarliga obalanser* i **Cypern**. I synnerhet måste man noggrant övervaka och skyndsamt inrikta den ekonomiska politiken på den makroekonomiska utveckling som avspeglas i bytesbalansen, de offentliga finanserna och finanssektorn i syfte att förhindra eventuella negativa effekter på ekonomin och på den ekonomiska och monetära unionen.
- Det föreligger *allvarliga obalanser* i **Ungern**. I synnerhet bör man mycket noggrant beakta den ekonomiska utvecklingen på vissa områden, såsom den mycket negativa finansiella utlandsnettoställningen och den offentliga skulden, i syfte att minska risken för negativa effekter på ekonomin. Till följd av bedömningen av verkningsfulla åtgärder och i enlighet med bestämmelserna i förordningen om EU:s sammanhållningsfond har kommissionen också antagit ett förslag till rådets beslut om att häva den tillfälliga indragningen av utgiftsåtagandena inom sammanhållningsfonden från mars 2012.
- Det föreligger *allvarliga obalanser* i **Slovenien**. I synnerhet bör man noggrant övervaka den makroekonomiska utvecklingen när det gäller skuldavvecklingen i bolagssektorn och bankernas stabilitet samt ogynnsamma, men mindre akuta utvecklingstendenser i fråga om den externa konkurrenskraften, i syfte att minska risken för negativa effekter på ekonomin.
- Det föreligger *obalanser* i **Finland**. I synnerhet bör man beakta den makroekonomiska utvecklingen när det gäller konkurrenskraften i syfte att minska risken för negativa effekter på ekonomin.

- Det föreligger *obalanser* i **Sverige**. I synnerhet bör man beakta vissa makroekonomiska utvecklingstendenser när det gäller den privata sektorns skuld och bostadsmarknaden i syfte att minska risken för negativa effekter på ekonomin.
- Det föreligger *obalanser* i **Förenade kungariket**. I synnerhet bör man beakta den makroekonomiska utvecklingen när det gäller hushållens skuld och bostadsmarknaden, samt den ogynnsamma utvecklingen av den externa konkurrenskraften, i syfte att minska risken för negativa effekter på ekonomin.

Dessa obalanser kommer att följas upp inom ramen för den förebyggande delen av förfarandet vid alltför stora makroekonomiska obalanser och integreras i de landsspecifika rekommendationerna inom ramen för den europeiska planeringsterminen.